

zen in duševno oslabil, da prosi za spričevalo. Dobiti je to spričevalo in pensionirali so moža. Celo življenje mu je bilo pokvarjeno in z malenkostno penzijo se mora še danes preživeti. — Na podlagi teh trditve zahteval je zagovornik dr. pl. Plachki prečitavanje cele vrste aktov in zaslišanje Adamiča ter drugih prič v svrhu dokaza resnice. Govor dr. pl. Plachkega napravil je na poslušalce kakor na sodni dvor ter porotnike velikanski vtis. Iz vrst poslušalcev so se začeli klicati odobravanja in marsikdo je začuden pogledal, kako to, da se Ogrizek sploh ne skriva.

Zastopnik tožitelja dr. Pipuš bil je seveda proti zaslišanju naših prič. Trdil je, da stoji Adamič pod kuratelo, čeprav ni mogel dobiti dokaza doprinesti. Končno je predlagal nakrat nova dokazila. Dr. pl. Plachki pa je temu nasproti zahteval, da naj se telegrafično v Celju povpraša, ali stoji Adamič pod kuratelo.

Nato se je hotel še Ogrizek sam blamirati. Ostal je in držal nerazumljivi govor. M. dr. je rekel: ako jaz Adamiču rečem, da sem norec, potem on pravi, da sem jaz še večji. Vsi so se župniku smejali.

Po daljšem posvetoivanju je sodni dvor sklenil, da se zaslišajo priče Adamič in tovariši, da se pa razprava v svrhu predlaganja novih dokazil preloži.

Mi se le bojimo, da bi Ogrizek v zadnjem hipu tožbo ne umaknil. Drugače pa pričakujemo glavno razpravo, ki se bo decembra meseca vršila, z mirno vestjo. Kajti razprava bo podala pravo sliko boja proti šoli, ki ga doživljamo z vsakim dnevom na Štajerskem. Na svidenje torej!

Politični pregled.

Politični položaj je do skrajnosti napet. Vsa poznanja, ki so hotela doseči nemško-češko sporazumjenje glede češkega deželnega zbora, so se izjalovila. Ni upati, da bi se torej mir zagotovil. Bržkone bo češki deželni zbor še ta teden zaključen. Vplivalo bo to tudi na državni zbor, kateri se 20. t. m. stvori. Tam hočejo češki radikali združiti s slovenskimi poslanci svojo obstrukcijo nadaljevati in delo i znanprej onemogočiti. Razpust državne zbornice je torej istotako kmalu pričakovati. V štajerskem deželnem zboru se tudi večina pripravlja na odločni nastop proti prvaškimi izživcem. Povsod torej — kriza, povsod nemir! Oj ti srečna Avstrija!

Državni zbor je torej za 20. t. m. sklican. Drugo vprašanje je seveda, jeli bo tudi deloval. Bržkone vršili se bodo veliki viharji, katerih posledica zna biti razpust zbornice in razpis novih volitev.

V deželnem zboru štajerskem nadaljujejo prvaški poslanci svojo gonjo. Komaj se zbornica malo pomiri, ko že pride en Benkovič ali en Verstovšek ter napravi škandal. Seja z dne 6. okt. je bila valed Benkoviča prerano zaključena. In tako gre to izživljanje naprej! Radovedni smo, kdaj bo zbornica potrpekljivo počila.

Tudi na Ogrskem so politične razmere Košutovce tako daleč dovele, da se vsak trenutek lahko katastrofo pričakuje. Ravno se poroča, da je cesar Košutove predloge odklonil. Valed tega

torej ni pričakovati rešitve krize. Tudi tu bode bržkone državni zbor razpuščen.

Obsojeni iredentovci v Trientu je bilo obsojenih 12 iredentovskih Italijanov na zapor od 3 do 1 tedna, ker so pomazali ob priliki slavnosti stoletnice cesarske orle.

Koliko hranilnih vlog upravljajo avstrijski denarni zavodi? Na Avstrijskem upravlja 611 hranilnic (občinskih, okrajnih, deželnih) 4748 milijonov kron, 6375 denarnih zadrug (hranilnic in posojilnic, rajfajzenkov i. t. d.) 1554 milijonov kron hranilnih vlog. Denarne zadruge upravljajo torej že skoraj eno četrtino vseh hranilnih vlog, vključno temu, da so ti zavodi mnogo mlajši, nego so navadne (občinske i. t. d.) hranilnice in banke.

Mlekarake zadruge na Ogrskem. Leta 1897. je bilo na Ogrskem vsega skupaj samo 34 mlekarških zadrug, a po 10 letih, t. j. l. 1907. bilo jih je že 622 z 59.000 člani, ki so imeli 98.000 krav, od katerih se je tem zadrugam prodalo 80 milijonov litrov mleka, da ga predelajo. Iz tega mleka se je dobilo 2% milijona, kilogramov mleka. Skupni prejemki vseh mlekarških zadrug so znašali tega leta 9.452.654 K.

Primerjajmo! Na Moravskem se je Nemce in Čehe na ta način "sporazumelo", da imajo zdaj Čehi vlogo v roki. Izvršena je namreč nekaka delitev po narodnostih. In posledica? No, posledica je ta, da znaša v deželnem proračunu za l. 1910 primanjkljaj skoraj 14% milijonov kron. Tudi pri nas na Štajerskem in deloma tudi še na Koroškem zahtevajo prvaški zagriženci takšno delitev, imenovano "sporazumjenje". Štajerska dežela pa spada danes med aktivne dežele avstrijske, to se pravi, njeni dohodki so višji nego njeni izdatki. Potem pa bi v par letih postala pasivna, polna dolgov. Prvaška politika nas pelje vedno v nesrečo, če ne v drugo, nas pa pelje v neznosne dolgove!

Soproga prestolonaslednika knežinja Sofija pl. Hohenberg je bila od cesarja za vojvodino poročnjena in nosi odslej naslov "visokost".

Volezdajniški proces v Zagrebu je zdaj končan. Od zaradi volezdajstva obtoženih Srbov so bili obsojeni: Brata Adam in Valerian Pribičević vsak na 12 let težke ječe; Pero Bekić na 8 let; Joko Oreščanin na 7 let; Vaso Jukaš na 5 let; Gajo Živković na 5 let; Peter Petrović na 7 let; Radovan Malobatić na 5 let; Juraj Novaković na 5 let; Milan Barojević na 6 let; Nikolaj Rebrnac na 5 let; Stanko Rebrnac, Jurij Konca in Stefan Konca vsak na 5 let; Šimon Živković in Antonij Oblaković na 6 let; Stevo Kačar, Milan Corić, Pavel Matjašević in Stevo Radovanović vsak na 5 let ječe. Vsi drugi so bili oproščeni. S tem je ta velikanski proces končan.

Na predsednika Tofta, načelnika združenih držav severne Amerike, poskusili so trije zločinci iz političnih vzrokov napad. Posrečilo se je, to preprečiti in napadalce zaprti. Našlo se je pri njih nabasane revolverje.

Politični umor v Rimu je napadel neki morilec iz političnih vzrokov vojvodo Bonajutto iz Katanije in ga težko ranil.

Zaroto so zopet odkrili v Črnigori. Zarota se obrača proti življenju kneza Nikite. Vlada hoče baje izjemno stanjo proglasiti.

Nemška šola v sv. Lenarta sl. g.

To nedeljo, dne 10. t. m., vrši se v prijaznem trgu sv. Lenarta sredi krasnih slovenskih goric otvoritvena slavnost novo zidane nemške šole.

Zadnji kamen je torej prizidan! Koliko truda, koliko dela in skrbi je bilo treba! In koliko grdega sovraštva, koliko strupenega hujkanja je bilo treba premagati! Kakor divjaki so se vrgli zagriženi nasprotniki na komaj porojeno idejo to nemške šole. Ali vse divjanje ni pomagalo, — danes stoji ponosno poslopje tam na griču kot znamenje naprednega dela in napredne kulture!

Čast vsem, ki so pri tej šoli sodelovali! Čast v prvi vrsti vrlému županu g. Sedminku in njegovemu prijatelju dr. T. Zira-gastu. Imena teh dveh moža zapisana sta z zlatimi črkami v zgodovini te šole. Čast pa tudi vsem drugim, naprednim nemškim poslancom, darovalcem in sploh vsem, ki so sodelovali in sookrbeli.

Ti, nova nemška šola, pa cveti in napreduje, ljudskemu razvoju v prid, šentlena rtskemu okraju v čast! Bodi mala trdnjava, v kateri živi nesmrtni napredni duh in povej poznejšim rodovom o naših bojih...

Zivela nova šola!

Dopisi.

Dobri pri Celju. Naznanim Vam, da smo 20. septembra pokopali blagega mladeniča Ignacija Polenek. Kal boleznij je dobil v Črnomlju na Kranjskem leta 1907 konca julija; nadihal se je strupenega prahu od modre galice; od tega časa je hiral vedno naprej. Lansko leto konca majnika ga je hudo prijel; od treh zdravnikov je bil preiskan; 28. majnika je dobil zdravila od večih zdravnikov, pa vse zastoj. Pretrpel je voljno svoje bolečine, bil 3. previden z sv. zakramenti; zadnjokrat 16. septembra ob 9. uri zjutraj. 17. ob pol 11. uri po noči je izdihnil svojo blago dušo v roke svojega stvarnika. Bil je mladenič, da je malo takšnih. Rojen je bil 1. julija leta 1883. Bil je namenjen, da bi bil prevzel od očeca težko breme gospodarstva, ali Bog je sklenil, da je moral umreti. On ni bil nikdar v nobeni slabi tovaršiji ali v krčmi; bil je močna podpora svojim staršem. Da so ga ljudje radi imeli, je dokaz, ko je na mrtvaškem odru počival in ga je mnogo ljudi prišlo kropit in mu vošit večni mir in pokoj. Vskaku so stopile solze v oči; na dan pogreba ga je spremljalo mnogo ljudi; kateri pa toliko bolj žalujejo za njim, so že oslabei starši, brata in sestra. Lahka mu zemlja, svetila mu večna luč!

Hoče. Bil je mir med nami, duhovščina in farani so živeli v najlepši vzajemnosti. Pa tako pač zmirom ne sme biti. Obče priljubljenega kaplana so tebi nič meni nič prestavili in nam poslali slovitega agitatorja iz Sv. Petra, gospoda J. Kranjca. Prvi dan, ko je prišel, se je že razprl s svojim skomplanom. Tudi v Zagredu in v cerkvi ga je zmadral, seveda le z besedami češ da je baje tamkaj on gospod. No, sicer to nas nič ne briga, pa pomenljivo je vendar. Prav pa nam ni, da se naš Kranjček vrtkava v vse druge stvari in razmere, katere ga sploh popolnoma

Dekle je zaradelo ko mak na polju, zajokalo se glasneje ter poljubilo dolgega očeta.

Ze drugi dan sta Lojze in mati poročno estopila v lepo Zidarjevo hišo. Mamka je gledala malo plaho, a sinu so larela lica. Gospodar jima je prijazno kel nasproti ter ponudil roko v pozdrav, rekoč: „Tako je prav, da sta prišla! Veš Lojze, za gredo in za salato je škoda, moje vrati so pa dosti široke.“

Kaj bi še več pisal o tem, saj ste to većinoma že vsi sami doživeli. Povem samo, da so se čez tri dni peljali k notarju, v nedeljo pa je bil mlad par že sklican.

Ne smem pa pozabiti povedati, kakšen truš je nastal v vasi, ko se je raznesla novica o ženitvi. Na enkrat je Lojze postal potuhnjenej pomočnjak, njegova nevesta pa ničvrednica, ki se je zdaj za kazni morala oddati beraškemu fantu. Najbolj glasni so seveda bili mladeniči, katerim so se sline cedile po Zidarjevem bogastvu, a čez ulosa zadolženi veliki posestnik Matjaš se je celo zaklel, da mladi Zidar ne bo dolgo užival svoje sreče.

Pri Zidarju se je začelo rajsko življenje; mlada sta bila v sedmih nebesih, a oče je hvalil Boga, da mu je dal tako pridnega in pametnega zeta. Škoda, da starček ni dolgo užival sreče, zakaj je prva nima ga je spravila v hladni grob.

Težko sta mlada pozabila očeta. Toda čas zaceli vse rane in tako sta postala sčasoma tudi Zidarja vesela, posebno, ker jima je šlo vse lepo izpod rok, vsega sta imela zadosti; ljudje so pravili, da jima le ptiče mleko in srtični otroci manjkajo.

Pa sreča je opoteča. Pravijo, da je okrogla in da se zato šlovcu tako hitro izmuzne. Ušla je tudi Zidarjema — ko se je Lojze nekega večera zmm vračal iz sejma, ga je divji Matjaš, kateremu so vse prodali, zahrbtno ubil.

Celi svet nima šlovcu, ki bi mogel popisati, kako je uboga vdova žalovala za dobrim možem. Sosedu so se le bali, da bo zorela. Najbolj jo je skrbelo, kaj bo z rajnim v večnosti, ker je izdihnil brez spovedi. Za silo so jo vendar potolabili. Največ moči ji je vild v rajneno srce župnik, ki je rekel, da je Bog neskončno usmiljen in da ga zato gotovo ne bo dregel v pekel, ampak samo v vico, a iz teh ga lahko reši z mašami in z dobrimi deli.

In revica je res daval ta razne molitve in maše, vsak tedna najmanj za eno. Čez nekaj let pa je denarnica postala suha, in nekega dne se je udoma z zadnjimi kronami podala v farovž.

Kakor se večkrat prigodi, imel je župnik skrbno gospodajajo, sicer ne več lepo, zato pa bolj hudo in

sitno. Kakor hudič na dušo, tako je pazila na svojega gospoda in povsod je hotela imeti prvo besedo.

Zidarka je ponosno vstopila in dejala: „Prečastiti gospod župnik, več sto mal sem se plačala za svojimi rajnim moljem, zdaj bi pa vendar rada vedela, če je še rešen iz vici.“

Župnik je postal rudič ko kuhan rak, je kmetico prav debelo pogledal in ji v zadregi ni vedel ničesar odgovoriti. Tedaj pa se namesto njega oglaš kuharica ter se obregne: „Tvoj mož bo skoraj iz vici rešen, samo nogo še ima v lahkem ognju! Le daj še za maše in vigilije, saj si bogata!“

Po teh besedah je Zidarka še bolj debelo gledala ko župnik na njegovo vprašanje. Pogledala je zdaj duhovna, zdaj njegovo kuharico. Potem se je nasmehnila, vsaknila krono, katere je imela pripravljene za maše, v lep, se obrnila in pri vratih rekla: „Če ima rajni samo nogo v lahkem ognju, nič ne dene, ker ga je v noge rado zeblo. Zato pa zdaj ne plašam robene maše 'več'.“

Svojo besedo je zvesto držala. Nikdar ni več izdajala denarja za molitve in maše, namesto da bi zmajz v cerkev lazila, je rajni doma pridno delala in ko je na stara leta zatisnila trudne oči, je zapustila lepo premoženje domačim vbojim. Tudi za njo ni nihče plačal maše, pač pa se zdaj molijo siromaki za dobro lenico.

Novice.

nič ne brigajo in srbe, v vsako luknjico pomoli svoj nežni nasek in voha in voha, če li diši ali smrdi. Ta gospodek bi namreč celo faro rad po svoje reformiral, radi tega hoče vse predrugačiti, prevreči in po svoji metodi prenaraditi. Seveda, da vodo na svoj mlinski vodi. Pa naši ljudje so čudni ljudje, nočejo se mu za nič ne podvreči, trmoglavci grdi so, ker se ne dajo premleti, ker nočejo plesati po gospodovem žvižgu. Oj ti nesposobni Hočanje! Vaš prijatelj jo je tudi v Pohorje pripihal in se tamkaj neznansko grozil nad ubogimi Pohorci, ker niso črno ampak napredno volili v zadnjih občinskih volitvah. Pohorci je tudi trmoglavost — o nesreča, o nesreča! Po Zgornji Hoči je naš kaplanček tudi voharil in se ježil nad nesrečne nemškutarje in nemške napise. Teh je hotel hipoma odstraniti, pa mu nesrečnejši niso vstregli, groznejši so mu še prav ostro v gladek obrazec procali. Pa to Kranjca ne vplasi, on rogovoli dalje in dalje, kajti gospodek ima debelo kožo. Sprli se je tudi že s marsikakim faranom in jo je pri takih prilikah večkrat moral hude prenašati. Razvajanje je že tudi hodil prekrstiti k svoji četi, pa so ravno taki samoglavci, kakor drugi. Ne ubegajo, pa je zastoj! Na svojem biciklu žviga gospodek vedno po vsej fari semtertja, kakor izstradana, pogrešna ščuka po svojem planu. Doma je redko kedaj, agitacija je pač njegov element in če ni pri delu, gospodek zbolí. Pa nam bi se bolj dopadlo, ko bi se raje samo cerkvenih opravil držal in druge posvetne reči pri miru puščal. Mi smo ga dovolj siti in mu čimprej tem boljše adijo, adijo priklicati želimo. Letos bodejo v Hočah občinske volitve in ta stvar ga elektrizira, da se kar pretresuje. Župana ma že določene v vsi drugi občinski funkcionarji so že vsi „bešteleni“. On sam pa bo na občinskem prestolu caroval in svoje blagoslove razpošiljal. Sedajni nemški pečat bo sfrčal tja v kot pod klop in nemški kuverti, kam bodo ti prišli! O nesrečna Hoča! Pa nič ne žaluj: če gre po njegovem, potem pride za te zlata doba največje in najvišje sreče. Srečna Hoča!

Jesenice na Gorenjskem. Če osel riga, me nič ne briga, France Kogej, kaplan, to smo v zadnjih „Jesenjskih novicah“ v „Slovenca“ k sklepu brali. Najprej je kaplan Kogej razne neumnosti „Slovenca“ namazal, potem se je pa prav mastno o Markotovem oslu, kamor on vedno zahaja, izrazil! Za to tudi mi od njega mislimo, kedar v „Slovenca“ „Jesenjske novice“ beremo! Capito pane Kogej?! — Mi imamo prav nekaj mastnih zgodbic iz življenja kaplana Kogej na razpolago. A sadnji „N. prej“ nam je prišel malo poprej in radi tega radovoljno „Napreju“ pri-pustimo, da on vse to doprineše! V nedeljo so imeli jeseniški „Čuki“ generalheltz v ajmohtu na Savi Razgrajali, vpili in streljali so vso noč, tako da mirni ljudje nismo mogli spati. Kdo jim je streljanje dovolil, ne vemo? Pribito pa je, da so nočni mir kalili. Zadevo smo naznanili c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici, ker vemo da imajo tam vedno nekaj špekamer na razpolago!

Ali si se že naročil na edini kmetaki, neodvisni koledar, ki izhaja zdaj že tretjo leto pod imenom

„Štajerčev kmetaki koledar.“

Ta koledar ima največ vsebine (krasne slike, izvirne gospodarske članke, lepe povesti, seznamek sejmov, kalendarij), stane pa razmeroma najmanj. Cena mu je namreč samo 60 v., s poštnino vred pa 70 v.

Kdor hoče torej ta koledar zanesljivo dobiti, naj vpiše to malo svoto ali v gotovini, ali pa v markah. Kdor proda 10 izvodov koledarja, dobi enega zastoj.

Naprednjaki! Na delo za vaš koledar!

Pod kranjski klobuk. Dne 17. t. m. vrtil se bode v ljubljani shod zaupnikov slovenskih klerikalnih strank iz Kranjskega, Štajerskega, Koroškega in Tržaškega. Namen temu shodu je, da se uredni skupno „vseslovensko ljudsko stranko“. Z drugimi besedami povedano: vsi slovenski klerikalci iz vseh dežel se hočejo združiti. In ako se stvar natančno pregleda, potem se pride do zaključka: vsi slovenski klerikalci hočejo zlepi pod kranjski klobuk... Voditelj slovenskih klerikalcev bode torej znani dr. Šušteršič postal. Mož je danes itak že duševni komandant vse te črne gospode, čeprav so njegove roke od žindre umazane. Komur se dopade, podati se v jarem tega temnega gospoda, ta naj gre. Vsa ta družba, ki goji v raznih slovenskih deželah nesrečno prvaško politiko, bode torej pod klobukom dr. Žindre. Združeni bodejo, — en Korošec, kateri hoče pričeti boj na tujo lastnino, kakor je to sam v deželnem zboru izjavil, — en Rožkar, kateri ima s krvjo svoje gospodinjje politične roke, — en Benkovič, katerega advokatski računi so vsem kmetom brežiškega okraja znani, — en Verstovšek, ki se je tako hitro iz liberalca v klerikalca spremenil, — en Šušteršič, kateri zna tako „vzorno“ z žindro manipulirati, — en dr. Krek, ki se je svoj čas sam za prijatelja anarhistov priznal, — en Grafenauer, katerega tudi že poznamo in vsi drugi... In zapeljane klerikalne ovčice bodejo tavale za tem „odrešenikom“, ki iščejo srečo na Kranjskem, ki hočejo razbiti štajersko in koroško deželo in ki hočejo našim kmetom naložiti vse kranjske dolgove... Koliko časa se bode naše vlogo ljudstvo še od te vrste politikov za nos voditi pustilo?

„Veliki praznik.“ Prihodnje leto, to je 1910, zgodil se bode redki slučaj, da padeta veliki-nočni petek in praznik Marijinega oznanjevanja na en dan. Ta slučaj se že od leta 1429 ni pripril. Takrat se je to zgodilo in ljudstvo je imenovalo točični dan „veliki praznik“. Velikonočni petek se ne more prečistiti. Valed tega se vsi leta 1910 praznovanje Marijinega oznanjevanja šele dne 3. aprila; medtem ko se vrši po navadi že 25. marca. Pač redki slučaj!

O nemščini. Zagriženi naši nasprotniki črtijo nemščino. Drugi narodi pa jo hvalijo. V neanemških deželah (razver Švice in Avstrije) je nad 4500 nemških šol. Tako je n. p. v južni Avstraliji 27 nemških šol z 1200 učenci. Na Rumunskem ni nobene večje trgovine, v kateri bi uslužbenci nemško ne znali. To je koristni plod tamošnjih nemških šol. V Bukarestu hodi čez 1400 otrok v nemške šole. V Konstantinoplu razume najmanj 10.000 oseb nemško. Zopet posledica tamošnjih nemških šol. V Kairu (Afrika) je obiskovalo 195 otrok nemško šolo; od teh je bilo 14 Francozov in 26 Angležov; to je dokaz, da priznajo veliki narodi pomen nemščine. V Bruselju obiskuje nemško šolo 397 otrok, med njimi 121 Francozov, ki se prav nič ne bojijo, da bi se jih „ponemčilo“. V Rio de Janeiro (južna Amerika) obiskuje nemško šolo 290 otrok, m. nj. 125 nemških. In tako povsod. Veliki narodi se ne bojijo nemščine, kakor naši prvaki. Sicer se jo ti zase tudi ne bojijo; le ljudstvu jo branijo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Korošec besni! Kaplana dr. Korošca pozna pač cela dežela in odkar zboruje letošnji deželni zbor, razširila se je njegova slava tudi po celi državi. Glavna lastnost tega človeka je brezmejna predrznost, nezadržana trma, s katero hoče vse svoje dostikrat blazne načrte uresničiti. Na spodnjem Štajerskem poznamo tega moža že dolgo. Kajti z njegovim imenom je združeno vsa tisto nesrečno politično gibanje, katerega poznamo zdaj že par let in katero je prineslo našemu ljudstvu toliko zla. Dr. Korošec vpeljal je na spodnjem Štajerskem politiko osebne obrekovanja in natočevanja, politiko terorizma. Žal, da mu je dala tudi cerkevna oblast dovolj časa in priliko za častilepno to divjanje. Mi se po vsej pravici vprašamo: Ali sme po človeških in božjih postavah en Korošec še duhovniško suknjo nositi? On je poslanec, redak-

ter, govornik, tajnik, agitator, vse je, vse, samo — duhovnik ni več! Edino tonzura ga drži še na temu stanu. Vsakega državnega uradnika, ki ne izvršuje svoje službe, marveč nastopa le na političnem polju, se požene proč. Korošec pa, ki bi imel biti služabnik božji, ki bi moral vedno na besede ustanovitelja naše vere misliti: moje kraljevstvo ni od tega sveta, — ta Korošec je še vedno na zunaj duhovnik, čeprav mu v divji politični gonji niti minute ne preostaja, katero bi zamogel posvečiti božji službi... Res, ni čuda, da ljudstvo od vere odpada; ni čuda, da je spoštovanje do duhovnikov že skoraj popolnoma izginilo. Da ljudstvo zbegano tava v vedno večji posurovelosti. Ni čuda vse to! Kako bi se moglo tudi ljudstvo za blage nauke o „ljubezni do bližnjega“ in o „ljubezni do sovražnika“ ogrevati, ko vidi divjanje politikastrov, kateri vkljub svojemu političnemu poklicu duhovniško suknjo nosijo?... Ljubezen, — haha, Korošec in ljubezen do bližnjega sta dva nezdružljiva pojma. Saj je vendar Korošec največji politični hujskač na Štajerskem in vsa njegova politika ni nič drugega nego vedno nasilje. Leta sem že igra Korošec to vlogo. Spominjamo se, da je že opetovano stal pred sodnijo zaradi svoje nasilne govore. Ali ni ta Korošec svoj čas v strupeni zaslepljenosti trdil, da hodijo ptajski Nemci le zato na deželo, da bi slovenskim kmetom hiše zažigali? Ali ni bil takrat na 4 tedne zapora obojen? Seveda, sedel teh 4 tednov ni, kajti pri nas se večidel le reveže zapira... Dostikrat so bili tudi „alamnati redaktori“ za Koroščevo postopanje kaznovani in zaprti. Za reveže, ki so mu za par kronic služili, se je skrivati tu „duhovnik“ in jih hladnokrvno pustil v ječo marširati, samo da je on sam zamogel naprej hujskati. Pozneje postalo je še hujske, zlasti od tistega trenutka, ko je nezavednost našega zanemarjenega ljudstva Korošca v deželni in državni zbor poslala. Kot poslanec je Korošec nedotakljiv in ne more se ga pre sodnijo poklicati. Zato porablja in izrablja to svojo nedotakljivost v polni meri. Dr. Korošec je tudi v našem štajerskem deželnem zboru vpeljal tisto taktiko, s katero se hoče deželni zbor razbiti in vse gospodarsko delo onemogočiti. Korošec je prvi, kadar je treba v deželni zbornici škandale vprijeti, on je prvi, kadar je treba našo domovino strahotiti. Na strani enega Rožkarja, kateri je svoje „kričanstvo“ v Wagnitz pokazal, sedi ta — duhovnik. In hujska, hujska tako brezobzirno, da se je le čuditi, da drugim poslancem potrpežljivost ne poči in da ne kaznujejo Korošca tako, kakor bi to zaslužil. Korošec naravnost besni. Zadnjič je v odprti seji deželne zbornice zagrevel proti naprednjakom: „Dostojnost se bali le za vaše privilegije, ali bali se bode tudi za vaše zasebno lastnino“... Taka politika je roparska, katera izteguje svoje roke celo po zasebni lasti drugih ljudi! In ravno katoliški „duhovnik“ je moral to brutalno besedo izpregovoriti. Treba bode torej pred Korošcem in njegovim ednakovrednim tovarišem svojo zasebno lastnino braniti... Mi smo gotovo že v političnem življenju te dežele mnogo doživeli. Ali tako surove, brutalne besede še nismo slišali. Človeku se kar zdi, da te besede ni izpregovoril olikani vodja politične stranke nego kak Rinaldini ali Rosa Sandor... Daleč, daleč smo prišli! Po krivdi naših prvaki poslancev pričela bode avstrijska javnost slovensko ljudstvo za roparske divjake smatrati. Mi pa poznamo to slovensko kmetko lju'kvo. Mi vemo, da jo to ljudstvo dobro in miroljubno. Edina napaka je njegova lahkovernost, s katero si pusti celo to prvaško divjanje dopasti... Ali se bode ljudstvo enkrat tega jarma otreslo? Mi naprednjaki bomo ljudem znanprej oči odpirali!

Deželni izdajci. Veliko razburjenje se pojavlja med štajerskim ljudstvom, odkar je krvavi Rožkar v deželnem zboru štajerskem dvignil zastavo deželnega izdajstva. Kadar so namreč prvaki poslanci doma med svojimi vernimi volilci, takrat si ne upajo svoje prave cilje odkriti. Takrat govorijo mirno in pametno, kakor da bi se jim šlo resnično za blagor revnega štajerskega prebivalstva. Vse, prav vse obljubujejo ti gospodje svojim volilem in res bi morali po njih rekah že mleko in med teči, ko bi se bile vro-